

Méltóságos Uram!

Bátorodom a Collegium egy másik mohammedán hallgatója érdekében pár sorral zavarni méltóságodat.

Ez a hallgató Bekir Sidki, krimi születésű tatar. Középiskoláit Konstantinápolyban, a jeles szultáni lyceumban végezte, pár félévet hallgatott Odesszában és Konstantinápolyban s az utóbbi helyen perzsa és arab nyelvtanári képzést is nyert. Magyarországra filológiai módszert tanulni jött. Mult év szeptembere óta tagja a Collegiumnak s az egyetemen a magyar-francia-török szakokra iratkozott be. Most azonban úgy látja, hogy a franciával — főleg mivel latint sohasem tanult alaposan —

nem boldogul. Én tehát most azt a
tanácsot adtam neki (s azt hiszem,
okosabban lenne volna, ha már
zeptemberben eszen keadt), hogy
regge fel francia helyett az ara-
bot.

Kérem szépen névelőszókat, ve-
gye pártfogásába; talán Lükicé úr
mellett megfer.

Kisssé keves fejű, de igen szor-
galmas ember. Magyarul már mindent
kifogástalanul megért s nyelvtani hi-
bákkal bár, de beszél is. *Külső
nyelvismeretén kívül kihírdőn tud
oroszul, elég jól tud franciául. Né-
metül nem tud, de mostanában
elkez is hozzá akart fogni.

És legbizonyos időre rendelje
magához névelőszókat s akkor meg-
beszélheti vele a dolgokat.

Drives üdvözléssel köszöni
névelőszókat

Budapest
1917. II. 21.

fiatalkorú
Vencel Gyul